

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012211084
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012211084.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobcu: ise, s.r.o., so sídlom Elektrárnská 12428, Bratislava, IČO: 35 828 293, v zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. HAJDUČÍK, s.r.o., so sídlom Ľudovíta Fullu č. 3/3098, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská stavebná inšpekcia, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 01 018 12/86/2012-SSI 61-Ba zo dňa 6. novembra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2507/2012-44 zo dňa 10. októbra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2507/2012-44 zo dňa 10. októbra 2013, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“, „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 10. októbra 2013 č. k. 1S/2507/2012-44 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 01 018 12/86/2012-SSI 61-Ba zo dňa 6. novembra 2012 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný správny orgán potvrdil rozhodnutie Slovenskej stavebnej inšpekcie, Inšpektorát Bratislava č. 02 017 11/47/2011-SSI 62-Ba/Ko zo dňa 27. októbra 2011 (ďalej len rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), ktorým prvostupňový správny orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania správneho deliktu, za porušenie povinnosti na úseku územného plánovania stavebného poriadku podľa ust. § 48 ods. 1 s odkazom na § 66 zákona 50/76 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“), ktorého sa žalobca dopustil tým, že realizoval stavbu „Rekonštrukcia meštianskeho domu Baštová 6-8, Bratislava“ na pozemkoch parc. č. 411 a 413, v k. ú. Bratislava - Staré mesto, v rozpore s projektovou dokumentáciou overenou v stavebnom konaní a v rozpore so záväznou podmienkou č. 1 pre uskutočňovanie stavby stavebného povolenia č. 2887/44834/2009/ÚRS/Skr-G/117 zo dňa 10. novembra 2009, keď žalobca bez predchádzajúceho povolenia - rozhodnutia stavebného úradu ako zhotoviteľ stavby, zmenil rozsah búracích prác a od prvého nadzemného podlažia, do ktorého odstránil jestvujúcu stavbu začal realizovať stavbu z nových

stavebných materiálov a konštrukcií, čím porušil § 48 ods. 1 z odkazom na §66 stavebného zákona, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 106 ods. 2 písm. b/ a ods. 4 zákona a uložil žalobcovi pokutu vo výške 10 000 eur.

Krajský súd nepovažoval žalobu za dôvodnú, pretože žalobné body neboli spôsobilé spochybniť zákonnosť postupu žalovaného resp. správnosť záverov, na základe ktorých bolo založené vydané rozhodnutie. Konštatoval, že z administratívneho spisu mal za preukázané, že v administratívnom konaní bolo nepochybne zistené, že Mestská časť Bratislava - Staré mesto v rozhodnutí o umiestnení stavby č. SÚ-2007/1059/2831-08/12696-ÚR/Kš zo dňa 20. marca 2008 nariadila okrem iného spracovať podrobný statický prieskum na základe sond, s preverením všetkých konštrukcií a overením hĺbky základov aj susediacich objektov, ktorý nebol v konaní predložený. Stavebník oznámil listom zo dňa 19. júla 2010 na stavebný úrad Mestská časť Bratislava - Staré mesto navýšenie búracích prác nad rámec stavebného povolenia podľa ust. § 127a stavebného zákona.

Mestská časť Bratislava - Staré mesto, ako príslušný stavebný úrad vydala dňa 19. júla 2011 rozhodnutie, ktorým dodatočne povolila zmeny stavby pred dokončením podľa ust. §§ 127a, 88 a 88a stavebného zákona v spojení s ust. § 10 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR a. 453/2000 Z. z. Mestská časť Bratislava - Staré mesto, ako príslušný stavebný úrad a vykonala na stavbe štátny stavebný dohľad dňa 9. septembra 2010. Dňa 13. septembra 2010 listom oznámila Mestská časť Bratislava - Staré mesto stavebníkovi začatie konania o dodatočnom povolení zmeny stavby pred jej dokončením.

Výkonom štátneho dozoru bol zistený skutočný stav stavby tak, že stavba bola odstránená do prvého nadzemného podlažia vrátane, čo nebolo zahrnuté v projektovej dokumentácii overenej v stavebnom konaní, nebolo možné na stavbe ďalej pokračovať podľa pôvodnej overenej projektovej dokumentácii. Skutočný stav stavby bol zachytený fotodokumentáciou zo dňa 5. novembra 2010 a potvrdený záznamom z výkonu dozoru č. j. 185/2010-SSI-62-1 zo dňa 10. novembra 2010.

Podľa názoru Krajského súdu v Bratislave na základe vykonaného dokazovania a to vykonaným štátnym dohľadom, bolo stavebným úradom jednoznačne zistené a preukázané porušenie stavebného zákona v rozsahu, ako to uviedol v preskúvanom rozhodnutí stavebný úrad a súčasne, ako je aj uvedené v zázname z vykonaného šetrenia stavebného dohľadu. Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne za preukázané, že žalobca sa dopustil správneho deliktu tým, že realizoval stavbu, bez predchádzajúceho povolenia stavebného úradu ako zhotoviteľ stavby tým, že zmenil rozsah búracích prác a od 1. nadzemného podlažia, do ktorého odstránil jestvujúcu stavbu, začal realizovať stavbu z nových stavebných materiálov a konštrukcií.

Podľa názoru krajského súdu správne orgány oboch stupňov vo veci zistili skutkový stav dostatočne a zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver. K žalobcovej námietke, že rozšíril rozsah búracích prác, z dôvodu nutnosti, že išlo o havarijný stav objektu a že búracie práce pred tým dohodol so statikom, súd uviedol, že s touto argumentáciou nie je možné sa stotožniť.

Z ust. § 127a ods. 1 vyplýva, že v prípade mimoriadnej udalosti havárie alebo ich bezprostrednej hrozby, je nevyhnutné stavbu uskutočniť, resp. odstrániť, možno začať stavebné práce bez predchádzajúceho povolenia, avšak ten, kto ich uskutočňuje, je povinný ich uskutočnenie bezodkladne ohlásiť stavebnému úradu, ktorý určí ďalší postup. Z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že stavebník vykonal ohlásenie, zmeny rozsahu búracích prác na príslušný stavebný úrad dňa 21. júla 2010, avšak nečakal už na ďalší postup, ktorý mu v zmysle ust. § 127a stavebného zákona mal určiť stavebný úrad, ale sám, pokračoval v búracích a následne v stavebných prácach, bez rozhodnutia stavebného úradu.

Výkonom dozoru dňa 10. novembra 2010 bolo nesporne zistené, že stavba bola odstránená do prvého nadzemného podlažia vrátane a boli zrealizované nové stavebné konštrukcie, do úrovne druhého nadzemného podlažia, čo bolo v rozpore s projektovou dokumentáciou, overenou v stavebnom konaní.

Krajský súd konštatoval, že v konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca realizoval stavbu v rozpore so stavebným povolením a boli splnené zákonom ustanovené podmienky na uloženie sankcie za správny delikt, ktorého sa dopustil. Ohľadne výšky uloženej pokuty žalobcovi, dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie a postup správnych orgánov je v súlade so zákonom.

Krajský súd poukázal, že ukladanie sankcií má význam jednak represívny ako aj preventívny a uložená pokuta vo výške 10.000 eur je v dolnej sadzbe možného postihnutia a je primeraná.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa sa dôsledne riadili zákonnými ustanoveniami pri ukladaní výšky sankcie za delikt, ktorého sa dopustil žalobca, ktorý je aj

náležitý zdôvodnený v napadnutom rozhodnutí. Výšku uloženej pokuty považoval za adekvátnu sankciu za protiprávne konanie, ktorého sa žalobca dopustil tým, že uskutočňoval predmetnú stavbu v rozpore s právoplatným stavebným povolením.

Krajský súd mal za to, že žalovaný sa v rozhodnutí vysporiadal s námietkami žalobcu a svoje rozhodnutie logicky a vecne správne odôvodnil.

Proti rozsudku krajského súdu podal riadne a včas v zákonnej lehote, odvolanie žalobca, v ktorom žiadal, napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť z dôvodov, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonával navrhované dôkazy potrebné na zistenie, skutočnosti, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V dôvodoch odvolania poukazoval, že mu nebola doručená výzva na zastavenie stavebných prác, čo považuje za neprípustné, podľa § 102 stavebného zákona 50/76 Zb. a ust. zákona 71/1967 Zb. konštatoval, že sa dozvedel od stavebníka (objednávateľa stavby) o tom, že sa majú vykonávať opatrenia proti znehodnocovaniu predmetnej stavby a susedných objektov o čom ho informoval objednávateľ listom zo dňa 22. novembra 2010. O povinnosti zastaviť stavebné práce sa žalobca, ako zhotoviteľ stavby, dozvedel neoficiálne po výkone stavebného dohľadu zo strany žalovaného resp. prvostupňového správneho orgánu. Nesúhlasil s názorom krajského súdu, že po ohlásení havarijnej situácie stavebného úradu bol povinný počkať na určenie ďalšieho postupu zo strany stavebného úradu, poukazoval, že žalovaný určil postup žalobcovi tým, že mal vykonať „opatrenia proti znehodnocovaniu predmetnej stavby, ako aj susedných objektov a realizovať statické zabezpečenia na základe odporúčaní statika.“, a že postupoval v stavebných prácach, v súlade s pokynmi a odborným posudkom statika Ing. Holuba „statické odôvodnenie navýšenia búracích prác“, a že objekt stavby sa nachádzal v rušnej uličnej zástavbe a vzniknutá prieluka musela byť bezodkladne uzavretá, aby sa predišlo všeobecnému ohrozeniu a škodám na stavbe a susedných objektoch. Poukázal na ust. § 127a stavebného zákona v zmysle, ktorého aj konal, keď pokyny statika boli v súlade s ust. § 43d stavebného zákona a zákonom 374/1990 Zb. a povinnosťami predchádzať trestnému činu všeobecného ohrozenia zmysle §§ 284 a 285 trestného zákona. Tvrdil, že stavebné práce boli vykonané v rozsahu nevyhnutnom, podľa odporúčaní statika, sú v stavebnom denníku uvedené a ich rozsah nemá vplyv na konečný vzhľad projektu, čo konštatoval aj štátny stavebný dozor v zápisnici zo dňa 9. septembra 2010. Tvrdil, že krajský súd mal akceptovať požiadavku žalobcu a predvolať statika Ing. Holuba resp. vykonať znalecké dokazovanie na odborné posúdenie, či nebolo pri realizácii proti znehodnocovaniu predmetnej stavby ako aj susedných objektov a realizovanie statického zabezpečenia podľa odporúčaní statika, potrebné vykonať aj časť nových stavebných prác z nových stavebných materiálov a konštrukcií.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty namietal porušenie zásady primeranosti a proporcionality, keď tak žalobcovi ako aj stavebníkovi bola uložená rovnako vysoká pokuta 10 000 eur, pričom hlavnú zodpovednosť, podľa žalobcu v prípade porušenia stavebného zákona nesie stavebník. Uviedol, že žalovaný pri rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch udeľuje omnoho nižšie pokuty než pokutu, ktorú uložil žalobcovi.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 9. decembra 2013 považoval rozsudok Krajského súdu v Bratislave za vecne správny, nestotožnil sa s námietkami žalobcu.

Najvyšší súd SR (ďalej len „najvyšší súd“, „odvolací súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuly a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia postupom (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 127a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. Ak v dôsledku živelnnej pohromy, havárie alebo inej mimoriadnej udalosti, alebo ich bezprostrednej hrozby je nevyhnutné uskutočniť stavbu, odstrániť stavbu, vykonať stavebné úpravy alebo zabezpečovacie práce na stavbách a uskutočniť terénne úpravy na pozemkoch, možno ich začať bez predchádzajúceho povolenia alebo ohlásenia. Ten, kto ich

uskutočňuje, je povinný ich uskutočnenie bezodkladne ohlásiť stavebnému úradu, ktorý určí ďalší postup.

Podľa § 127a ods. 2 citovaného zákona ak sa majú obnoviť stavby alebo pozemky poškodené alebo zničené živelnou pohromou, haváriou alebo inou mimoriadnou udalosťou v súlade s pôvodnými povoleniami, stačí, ak sa ich obnova vopred ohlási obci. Na postup sa primerane vzťahuje ustanovenie § 57.

Podľa § 127a ods. 3 ak je na zmiernenie následkov alebo odvrátenie hrozby živelnej pohromy, havárie alebo inej mimoriadnej udalosti nevyhnutné uskutočniť stavbu, stavebné úpravy alebo terénne úpravy, stavebný úrad môže: a) obmedziť rozsah žiadosti o stavebné povolenie alebo návrhu na povolenie terénnych úprav a ich príloh na nevyhnutný rozsah potrebný na posúdenie a rozhodnutie, b) upustiť od územného konania alebo spojiť územné konanie so stavebným konaním alebo s inými konaniami, c) umožniť predloženie dokladov až dodatočne, d) vydať predbežné povolenie, v ktorom sa určí lehota na dodatočné predloženie dokladov; po ich predložení vykoná konanie a vydá rozhodnutie.

Podľa § 106 ods. 2 zákona 50/1976 Zb. stavebného zákona, stavebný úrad alebo inšpekcia uloží pokutu do 2 miliónov Sk právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá b) mení stavbu bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním.

Podľa § 106 ods. 4 citovaného zákona ustanovenia odseku 1 písmen a), b) a c), odseku 2 písmen a) a b) a odseku 3 písmen a) a b) platia rovnako na právnickú osobu alebo fyzickú osobu oprávnenú na podnikanie, ktorá uskutočňuje stavbu ako zhotoviteľ.

Podľa § 127a ods. 1 stavebného zákona, ak v dôsledku živelnej pohromy, havárie alebo inej mimoriadnej udalosti, alebo ich bezprostrednej hrozby je nevyhnutné uskutočniť stavbu, odstrániť stavbu, vykonať stavebné úpravy alebo zabezpečovacie práce na stavbách a uskutočniť terénne úpravy na pozemkoch, možno ich začať bez predchádzajúceho povolenia alebo ohlásenia. Ten, kto ich uskutočňuje, je povinný ich uskutočnenie bezodkladne ohlásiť stavebnému úradu, ktorý určí ďalší postup.

Odvolací súd považoval odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny, podľa § 250 ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), nakoľko pri nedostatku žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovým a právnym posúdením veci prvostupňovým súdom a dodáva nasledovné

Ust. § 127a zákona 50/76 Zb. upravuje podmienky, pri ktorých je možné uskutočniť stavbu, odstrániť stavbu, vykonať stavebné úpravy alebo zabezpečiť stavebné práce na stavbe bez predchádzajúceho povolenia alebo ohlásenia príslušného úradu. K postupu podľa tohto zákonného ustanovenia, môže dôjsť, iba ak skutočnosti, ktoré oprávňujú vykonať uvedené postupy, bez predchádzajúceho povolenia alebo ohlásenia príslušného orgánu, nastali v dôsledku živelnej pohromy, havárie alebo inej mimoriadnej situácie alebo v ich bezprostrednej hrozbe. Postup podľa tohto zákonného ustanovenia predstavuje akúsi výnimku zo štandardného postupu upraveného v § 48, §§ 54, 55 a nasl. zákona 50/76 Zb.

Pre postup, v súlade s § 127a zákona 50/76 Zb. bol žalobca povinný preukázať skutočnosti osvedčujúce aplikáciu uvedeného zákonného ustanovenia a teda aj preukázať, že posudzovaný postup bezodkladne ohlásil stavebnému úradu, ktorý mal určiť ďalší postup. Pričom pre posúdenie veci nie je relevantné, aký ďalší postup stavebný úrad, po realizácii búracích prác žalobcom zvolil, napr. či povolil zmenu stavby.

Žalobca existenciu skutočností oprávňujúcich jeho postup podľa § 127a ods. 1 zákona 50/76 Zb. preukazoval vyjadreniami statika obsiahnutými v stavebnom denníku z 1. júla 2010, 6. júla 2010, 12. júla 2010, ako aj z obsahu záverov z kontrolného dňa zo dňa 13. júla 2010, na základe ktorých stavebník rozhodol, že z dôvodu havarijného stavu objektu bude nutné rozšíriť rozsah búracích prác nad rámec určený v právoplatnom stavebnom povolení. Posudok statika Ing. Holuba zo dňa 27. septembra 2010 bol vyhotovený až po 9. septembri 2010, kedy bol stavebným úradom vykonaný štátny stavebný dohľad a bolo zistené odstránenie objektu až do 1. nadzemného podlažia.

Z obsahu záznamov v stavebnom denníku, na ktoré v žalobe poukazuje žalobca, ale i v záznamoch v stavebnom denníku z iných dní, ktoré podrobne opisuje prvostupňový správny orgán, v dôvodoch

svojho rozhodnutia, ani podľa odvolacieho súdu, nevyplýva akútna existencia potreby realizácie búracích prác na posudzovanom objekte - stavbe (doslova zo dňa na deň) tak, ako ich fyzický vykonal zhotoviteľ - žalobca a v takom časovom slede.

Z tvrdení žalobcu a dôkazov, ktoré produkoval (stavebný denník), nevyplýva, že v dôsledku živeľnej udalosti, havárie, inej mimoriadnej udalosti, alebo ich bezprostrednej hrozby existoval stav, ktorý by viedol k zisteniu statika, že bezprostredne a akútne je potrebné urýchlene realizovať búracie práce, nad rozsah určený právoplatným stavebným povolením. Tak ako správne orgány a prvostupňový súd, aj odvolací súd nemal z vyjadrení statika, v stavebnom denníku, preukázanú nutnosť neodkladného začatia s búracími prácami tak, ako ich realizoval (v rozsahu a v časovom období) žalobca ako zhotoviteľ stavby. Vyjadrenie statika v stavebnom denníku zo dňa 6. júla 2010, konštatuje iba nález dutej tehly vo fasádovej stene, bez ďalšej špecifikácie skutočností, zápis z 13. júla 2010 ako aj z 12. júla 2010, bez ďalších konkrétnych podrobností, konštatuje len potrebu búracích prác vo väčšom rozsahu.

Odvolací súd zistil, zo stavebného denníka, že k búraniu stavby došlo po 1.7.2010 steny 5 NP (nadmenné podlažie), 3.7.2010 podlahy a terasy, 4NP, 6.7.2010 steny 4NP, 7.7.2010 a 8.7.2010 steny 4NP, 12.7.2010 a 13.7.2010, 14.7.2010 a 15.7.2010 - 4NP a v dňoch 21.7 -23.7.2010 steny 3NP a 29.7.2010, 10.8.2010 a 11.8.2010 - steny 1NP, pričom stavebník oznámil realizáciu búracích prác listom z 19.7.2010. Navyše odvolací súd dáva do pozornosti, že v čase začatia búracích prác, ako aj v čase ich oznámenia stavebného úradu zhotoviteľ stavby - žalobca nemal k dispozícii ani posudok statika (posudok statika Ing. Holuba bol vypracovaný dňa 27.9.2010).

Dôkazné bremeno bolo na žalobcovi, aby preukázal, že nemohol zvoliť štandardný postup upravený v zákone 50/76 Zb. a bol objektívnymi okolnosťami prinútený k realizácii búracích prác (nad rozsah určených v stavebnom povolení), ktoré v konečnom dôsledku mohli spôsobiť škodu, ohroziť bezpečnosť stavby ako aj okolitých stavieb. Dôkazné bremeno žalobca, podľa názoru odvolacieho súdu, neunesol a nepreukázal, že postup, ktorý zvolil bol súladný s § 127a ods. 1 zákona 50/76 Zb., keď navyše nepreukázal, že akútnu potrebu búracích prác bezodkladne ohlásil stavebnému úradu, ktorý mal určiť ďalší postup.

Preto záver správnych orgánov o tom, že žalobca porušil § 48 ods. 1, §66 ods. 1 zákona 50/76 Zb., keď bez predchádzajúceho súhlasu stavebného úradu a v rozpore s projektovou dokumentáciou stavby uskutočňoval stavbu Rekonštrukcia meštianskeho domu Baštová 6-8, Bratislava na pozemkoch parc. č. 411 až 413, k. ú. Bratislava - Staré mesto, je súladný so zákonom Potom je nutné konštatovať, že žalobca naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu, podľa § 106 ods. 2 písm. b/ ako zhotoviteľ, vo väzbe na §106 ods. 4 zákona 50/76 Zb.

Na zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného nemá vplyv, že žalobcovi ako zhotoviteľovi, nebola stavebným úradom doručená výzva na zastavenie stavebných prác. V konaní nebolo sporné, že výzvu si prevzal stavebník. Pre posúdenie veci, je táto skutočnosť irelevantná z dôvodu, že skutková podstata správneho deliktu, za ktorý bol žalobca uznaný vinným, sa viaže k skutkovej okolnosti, realizácie stavby v rozpore so stavebným povolením a projektovou dokumentáciou. Tieto skutkové zistenia boli nesporne v správnom konaní zistené a bolo preukázané, že žalobca ako zhotoviteľ vykonal búracie práce nad rozsah určeným stavebných povolením, bez predchádzajúceho súhlasu stavebného úradu a zhotovil stavbu z nových materiálov a konštrukčných prvkov, čo je preukázané z obsahu administratívneho spisu aj pripojenej fotodokumentácie, ktorá je jej súčasťou.

Z uvedených dôvodov odvolací súd tieto odvolacie námietky žalobcu neakceptoval.

K námietke žalobcu ohľadne výšky uloženej pokuty odvolací súd konštatuje, že sa stotožnil s názorom krajského súdu, ktorý výšku uloženej pokuty považoval za adekvátnu sankciu za protiprávne konanie žalobcu, ktorého sa žalobca dopustil, keď v rozpore so stavebným povolením a bez súhlasu príslušného orgánu, začal s realizáciou búracích prác, vykonal búracie práce a následne zhotovil stavbu z nových materiálov a konštrukcií.

Odvolací súd dodáva, že ukladanie sankcií - ich výšky správnym orgánom je na voľnej úvahe správneho orgánu. Voľná úvaha pri rozhodovaní o výške pokuty za správny delikt je myšlienkový proces, v rámci ktorého ma správny orgán zvažovať závažnosť porušenia právnych predpisov, vo vzťahu ku každému zisteniu protiprávneho konania, jeho následky, dobu protiprávnosti tak, aby uložená sankcia spĺňala nielen požiadavku represie, ale aj preventívny účel (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zverejnené pod č. 59/2012, 2Sžp/16/2011).

Odvolací súd poukazuje, že posudzovaná stavba je umiestnená v mestskej pamiatkovej rezervácii.

Stavebné povolenie sa týkalo rekonštrukcie stavby meštianskeho domu a posudzovaným postupom žalobcu došlo k jeho skoro totálnej asanácii a nahradením prevažnej časti tejto stavby „novostavbou“. Preto aj z tohto dôvodu je odvolací súd názoru, že sa jedná zo strany žalobcu o závažné porušenie podmienok stanovených právoplatným stavebným povolením, navyiac, keď žalobca si nesplnil povinnosť bezodkladného oznámenia potreby a realizácie búracích prác stavebnému úradu, a teda konal v rozpore s § 127a zákona č. 50/1976 Zb.

Žalobca má v predmete podnikania uskutočnenie stavieb, podniká od 12.12.2001, teda je predpoklad, že má dostatočné personálne a materiálne kapacity, aby povolenú stavbu zrealizoval, v súlade so stavebným povolením. To, že tak nepostupoval preukazuje jeho nedostatočnú odbornú erodovanosť, avšak nemožno ani vylúčiť účelovosť takéhoto postupu, lebo sa jednalo o stavbu v lukratívnej časti Bratislavy. Pokuta musí mať preventívny účel. Žalobca, ktorý podnikal od konca roku 2001 nie je „nováčikom“ na stavebnom trhu a preto musí poznať zákonnú úpravu, v súvislosti s realizáciou stavieb obdobného druhu, v súlade s podmienkami právoplatného stavebného povolenia.

V čase rozhodovania prvo a druhostupňového správneho orgánu právna úprava § 106 ods. 2 umožňovala stavebnému za uvedený správny delikt uložiť právnickej osobe pokutu vo výške do 2 milióny Sk (66 387 eur).

Odvolací súd sa stotožnil s názorom správnych orgánov, že výška pokuty bola uložená v dolnej hranici sadzby. Konštatuje, že správne orgány pri určovaní výšky uloženej pokuty a jej zdôvodnení aplikovali správnu úvahu, ktorá nevybočila z medzí zákona. Argument žalobcu, že bolo potrebné zohľadniť skutočnosť, že tak stavebníkovi ako aj žalobcovi ako zhotoviteľovi bola uložená pokuta v rovnakej výške, je pre posúdenie veci irelevantná, keď správne orgány pri ukladaní sankcií sú povinné v každom jednotlivom prípade postupovať individuálne a podľa názoru odvolacieho súdu aj vo vzťahu k žalobcovi, v posudzovanej veci, tak, postupovali. Žalobca nemôže účinne namietat skutočnosť, že v rovnakej výške bola uložená pokuta zhotoviteľovi ako aj stavebníkovi, keď oba subjekty, teda aj zhotoviteľ ako odborne zdatná osoba, bol povinný postupovať v súlade so zákonom a v súlade s právoplatným stavebným povolením, čo v konaní bolo preukázané, že túto svoju zákonnú povinnosť opomenul (skutková podstata sa viaže k osobe zhotoviteľa stavby, ktorým žalobca v posudzovanej veci bol). Pre posúdenie veci je irelevantné, či v iných obdobných prípadoch ukladajú stavebné úrady za obdobné správne delikty, pokuty v nižšej výške, než bola uložená žalobcovi. Každá prejednávaná vec je individuálna a podľa názoru aj odvolacieho súdu, individuálne a teda vo vzťahu k osobe žalobcu, správne orgány, pri určovaní výšky uloženej pokuty postupovali.

Odvolací súd neakceptoval námietku žalobcu, ktorý tvrdil, že krajský súd pochybil, keď nebol vykonaný výsluch navrhovaného svedka statika Ing. Holuba, práve k otázke, či nebolo pri realizácii opatrení proti znehodnocovaniu predmetnej stavby, ako aj susedných objektov a pri realizovaní statického zabezpečenia, na základe odporúčania statika, potrebné vykonať aj časť nových stavebných prác, z nových materiálov a konštrukcií, odvolací súd zdôrazňuje, že súdy v súdnom prieskume nie sú súdmi skutkovými. Vykonávanie dokazovania a teda riadne zistenie skutkového stavu veci prislúcha správnym orgánom. Súdy v správnom súdnictve vykonávajú dôkazy len výnimočne, v prevažnej miere iba za účelom verifikácie dôkazov vykonanými pred správnymi orgánmi. Odvolací súd konštatuje, že vyhodnotenie otázky nutnosti realizácie stavby z nových stavebných častí a nových materiálov a konštrukcií, je pre posúdenie veci, vzhľadom na skutkovú podstatu správneho deliktu, bezpredmetné.

Odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vecne správne. Stotožnil sa rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správne pri aplikácii § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. a contrario. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu súd právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.